

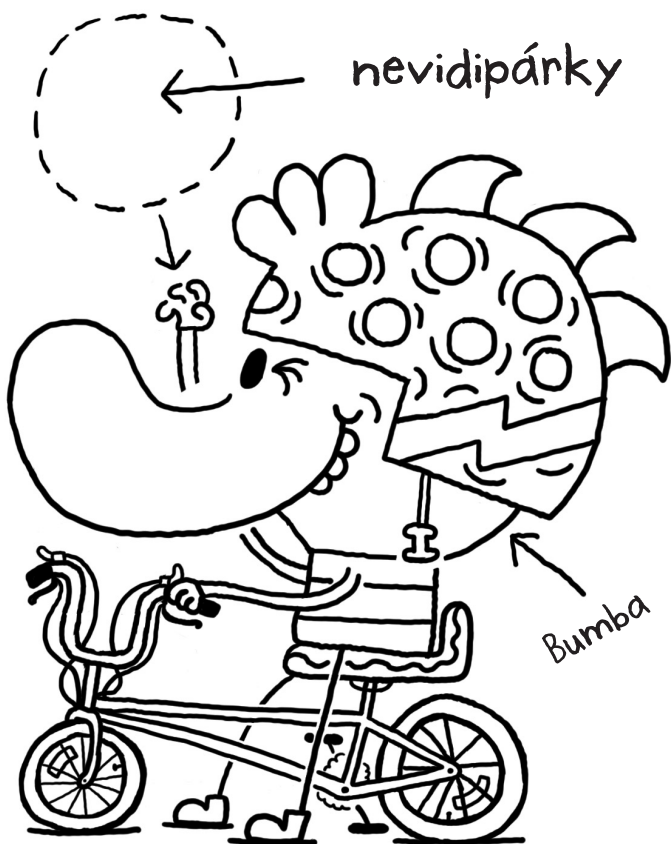
Pořid' si VLASTNÍ pravítko

Moje máma je už tak dost trapná jen tím, že je moje máma, ale teď, když vyhrála tu pitomou soutěž supermarketu Feeko, je to ještě horší.

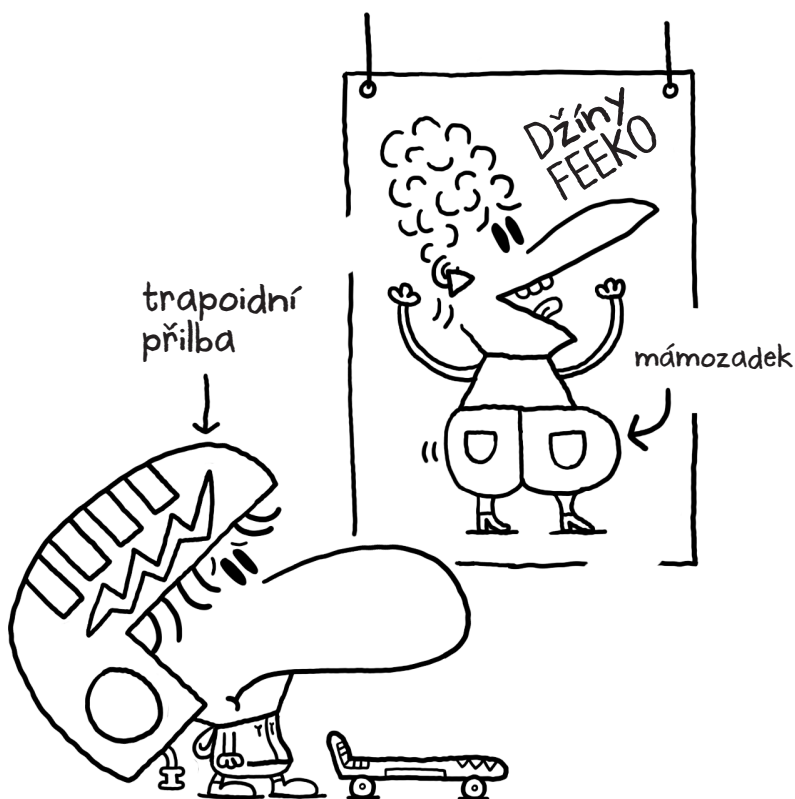
Třeba tuhle, když jsem jel domů na skejtu se svým nejlepším kámošem Bumbou kolem Feeka a tam visel plakát s mojí mámou, jak mrká a v ruce drží balíček párků.

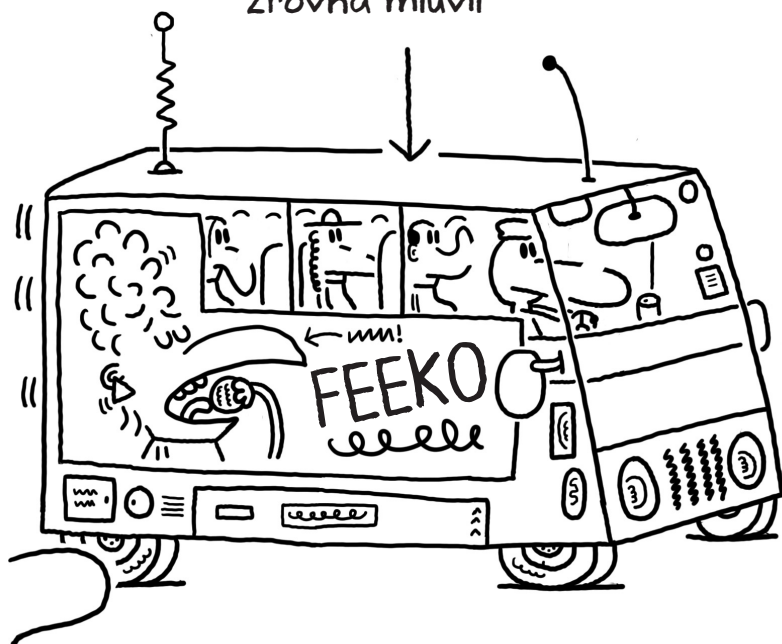
„Ju-hú, Barry!“ zavola! Bumba. Zvedl nad hlavu balíček neviditelných párků a zkřivil obličej, jako že mrká.

Obrátil jsem oči v sloup, ale přitom mi
padl zrak na jinej plakát mojí mámy,
jak vrtí zadkem v džínách Feeko.

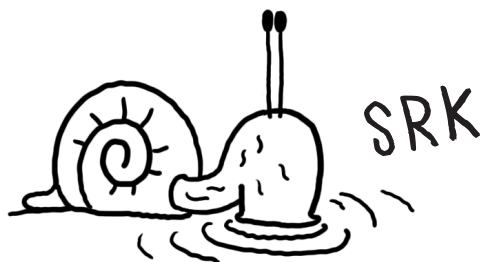

„Fsssss!“ prdnul si autobus, který právě
projížděl kolem s plakátem mojí mámy
na boku. Vyplazovala jazyk a strkala si
na něj Feeko čokoládovou sušenku.

to je ten autobus,
o kterým jsem
zrovna mluvil

Dřív mi její mrkání nevadilo, ani to, jak
tancuje, nebo že vyplazuje jazyk, když
jí, ale jak teď je všude na plakátech,
tak mi kompletně ničí všechnu huztost.

Sebral jsem šneka, co se přišel napít k louži, a chtěl jsem ho hodit po mámině plakátu. Pak jsem si to ale rozmyslel, protože nejsem šnekovrah.

„Tak běž, Šnekouši!“ řekl jsem, posadil jsem ho mámě na zadek a poplácal jsem ho po ulitě, až mu v ní zmizela celá hlava.

„Tak ahoj zejtroid,“ řekl jsem, když jsme došli k Bumbově ulici.

Zrovna jsem chtěl udělat obličej na rozloučenou, po kterým se Bumba vždycky smíchy počurá, když jsem uviděl, že před Bumbovým domem stojí Nancy Verkenwerkenová.

